

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomtatásban Kézdi-Vásárhelyt, hova egy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartási cikkek stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soronként 10 kr-ért közöltetnek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogataért 4 krajczár. Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számítanak. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként 2-szer megjelenő hírlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadóhivatala.

A kártya.

I.

Mikor a járó-kelő emberek között valakit valami baleset ér, lábát törí, leesik a toronyból, a kocsí kerekei alá kerül, vagy akármiképen elnyomorodik avagy életét veszíti: — mindenkiben fölébred az emberi részvétel. Összeszabad a nép, hogy okát tudakolja.

S felebarátjaink szerencsétlenségében nemcsak a részvét ragadja meg figyelmünket, hanem a példa rettenetességében fekvő okulás is. Bizonyos, hogy az ilyen eseteknél 100 résztvevő ember közül 99 azt fogja halkan vagy fönhangon mondani, hogy „nem kellett volna ennek így történnie, ha ez meg ez másképpen lett volna.“ S hogy ilyenkor a baleset okozóját, a hibást vagy bűnöst is keresi mindenki, még a törvényt is, az tudja van.

Mennyivel közelebből érinti a többieket

egy ember öngyilkossága, mikor az egyéni felelősségen messze tulmenő társadalmi erők is közreműködnek egy élet kioltásánál s ahol a részvételt járó okulás számai messze szétágaznak közöttünk, mint a mérges gombák gyökérszámai a laza talajban.

Mert akár az éhség, akár a becsület, akár a szerelem vagy másforma nagy szenvedély hajtja a győnge individuumot az önkéntes halálba, kétségtelen, hogy halálánál önmaga gyarlóságán kívül egy egész társadalom szeretetlensége vagy előítélete közreműködött s egyképen közérdekű eset az, ha pl. egy omnibusz-kocsis szolgálat hiánya miatt, vagy egy előkelő ur helyes erkölcsi fölfogás hiánya miatt öli meg magát. Annak nem adunk idején megehető kenyeret, ennek nem adunk helyes erkölcsi fogalmakat, a melyek nélkül egyik sem élhetett. Sakármekkora részt is irjunk ebből a „tartozásból“ a szerény öngyilkos számlájára, akármiképen sujtunk is elkésve a vallás és a tisztesség olcsó és tehetetlen anathemáival: még mindig egy igen nagy számtétel marad az erkölcsi adósságból, melyet magunk közt kell bizonyos arányban felosztanunk, vagy legalább kellene.

Egy dúsgazdag fővárosi gyáros fia mérgezte meg magát a napokban kártyaadósság miatt. Az esetet hozzátartozói titkolták, — s ebben részünkről semmi megrovásra való nem találunk — de az eset oly tragikus volt s annyira belevágott a léhasági intézményeinkbe, hogy titokban nem maradhatott.

A katasztrófia egyéni részeivel, a boldogtalan fiatal ember napokig tartó szenvedéseivel s a részvétre érdemes család gyötrelmeivel nem foglalkozunk. A tragédia kínos személyi mozzanatai nem valók objektív szemlélődésre, bár megrázó drámai erő s mindenek fölött nagy tanulság van abban, mikor ez az ifjú a halál küszöbén is kártya-

adósságai kifizetését sürgeti apjánál s nem hal meg előbb nyugodtan, míg az erről való két nyugtát, becsületének bizonyosságait neki meg nem mutatják.

A fiatal ember a kártya áldozatja volt; még inkább azon fonák becsületfogalom áldozatja, mely nálunk is, de az egész világon, a „haute société“ köreiben a kártya-adósság kifizetését különbeni becsületvesztés vagy öngyilkosság terhe alatt követeli.

Fölötte csábító ez az alkalom annak kikutatására, hogy a XIX. század sokszor bámult világossága mellett miképen történhetett az meg, hogy a legvilágosabb felső rétegben ily souverain törvényyné fejlődhetett ki a kártya-becsületesség, holottan például a szabó- vagy cipész-kontók ki nem fizetése, nyilvánvaló piszkossága dacára sem vág a gentleman becsületébe (sőt sokszor élezelődő dicsekvés tárgyát képezi) s holottan a bíró, ha kártyaadósságot pörölnek előtte, legott visszavonja kezét s kijelenti, hogy ebben nem ítél; nem azért, mintha törvénybe ütköznék, de azért, mivel az piszkos dolog, jogászilag szólva: turpis causa.

Közelebből érdekel azonban minket ennél a különben is hiábavaló morál-prédikációnál az öngyilkosságnak némely gyakorlati oldala, melyet — fájdalom — rendesen csak akkor veszünk észre, mikor valaki a ravatalra kerül s a doktrína helyett, amitől fölötte irtóznak, halottak állanak élénk figyelmeztető jelek gyanánt.

A kártya-szenvedély Magyarországon nem új. A 32 levelű bibliának kulturánkban régi, meggyökerezett és nagy, igen nagy felekezete van. Egész mythosz az, a mi ezt a vallást körülveszi már s a klubokban fél ember vagy semmi ember az, aki ebben a bibliában nem járatos.

Hogy micsoda hatása van ennek a kultusz-nak a magyar szellemi élet fejlődése körül s

A „Székelyföld“ tárczája.

Egy kép a multból.

(Elbeszélés.)

Irta Barthalis János.

(Folytatás.)

II.

Alig tették le néhai Dobrói Adámot néma ősei mellé a családi sírboltba s alig hangzottak el a halotti zsolozsma bus akkordjai és a nagy gondal készített bucsuzató véghangjai, midőn a kastély déli kapuján át egy kurjongató csapat vonult be az urasági lak felé.

E félig berugott csoport vezetője a szomszéd község nótáriusa volt, ki is most, midőn a halotti tor helyett az új birtokos beiktatásának régi szokásokon alapuló ünnepélye volt kitűzve, jobbágyi kötelességet vélt teljesíteni azáltal, hogy falujából összegyűjtötte a legszájasabb és legjobb ivó embereket, s miután az Iczig csapszékében leendő földesurok „terhére“ (miként azt az érdemes nótárius mondá) ugy félig-meddig „telöltöztette“ őket, elvitte a magához méltó sereget a beiktatási ünnepélyre tüntetést csináló eszköznek.

Szándékosan használtuk e szót: eszköznek.

Mert ez a tanulatlan népség csak eszköz volt a nótárius kezében, melynek segítségével látszólagosan az új birtokos kegyeibe akart furakodni.

Csak hogy elkéstek a tüntetők.

A hivatalos funkció már véget ért s az új földesur boldog mosolylyal járkált vendégei között, kik az emelet legtagasabb szobájában itták azokat a régi borokat, melyek a fölöttük elviharzott évtizedek alatt topáz-színűvé válva, még abban az időben is keresett cikkek valának, és a melyeket az Istenben boldogult Adám ur gyűjtögetett és tartogatott a saját torára. Végrendeletében is megemlíté zárjel között, hogy a mennyiben teheti az örökös, tort, fényes tort üljön fölötte a gyászszertartásra összegyűlt gyászoló sereg, mely alkalommal a legrégibb borait hordják föl az asztalokra; hadd emlegessék meg a jelenlevők még késő unokáiknak is, hogy az utolsó Dobrói torán királyi bort ittak, nem pedig rabvallató lőré, milyennel a mai korcsmárosok traktálják a birkatürelmű publikumot.

Hanem az elhunyt végohaja nem teljesítettett abban az értelemben, mint azt ő kívánta. Finom borait megitták ugyan, de nem a torközben, melyről szó sem volt, hanem a temetés után kezdődő — a beiktatási ünnepélyt követő — orgiák óráiban. Csillámosi Ferencz, az ujdonsült földesur, a tornak még a nevével is irtózkodott, s mivel a vég-

rendeletnek idézett pontja csak azon esetben kötelezte volna őt erre, ha „teheti“, könnyen fitymet hányt a szeleburdi Adám ur bizarr kívánságának.

De ne gondolja ám senki, hogy Csillámosi előítéletből vagy babonás irtózatból tagadta volna meg jöltezője végohaját. Oh, nem. Fősvénység volt az oka annak, egyéb semmi.

— Mit! — jegyzé meg magában. — Hát én azokat a tiz- és huszvése borokat egy borongós kedélyhangulatot erőszkoló seregnek hordassam föl, holott tudom magamról, hogy az a sok elszontyolodott pofa ugy hazudja a részvétet, mint a kalendárium az időjárást, s mégis ugy iszik a sok istenadta, mint egy gödény, és alig-alig birja türtöztetni magát, hogy egy kedvére való ne kurjantson. Így hát azt kérdem tőled, józan eszem, hogy ha én azt tenném, nem kötözni való bolond volnék-e? Mig ha földesuri jogaimba való iktatásom diszlakomáján üttetem csapra a hordókat, mikor aztán a fesztelen jó kedv uralhatja a kebleket, akkor kettős célt érek el. Először is: egy osinos összeget takarítottam meg magamnak, a mit arra a fényes torra kellett volna kiadni. Másodszor pedig: mivel az a szerencse fogja érni halandó fejemet, hogy a vidék legragyogóbb férfi-intelligenciáját láthatom majd együtt kastélyomban, bármilyen fura kinézése van is annak, nagyobb fényt, széditőbb csillogást fejthetek ki ma-

mennyiben vízi előbbre társaséletünk elevenségét, nyelvünk, modorunk, szokásaink és erkölcsünk finomodását: ebben a nők lesznek a kompetensebb bírák. Ők bírják egyedül megmondani, hogy mit tesz az reájuk és gyermekeikre nézve, mikor az apa, a fölött családbeli férfi vagy a vendég, a szellemes beszélgetés, a zene vagy másnemű művészet nemes élvezeteit sarokba vágva, órák hosszát elül a kártyasztal mellett, vagy a klubban marad kártyázni.

Az 1892-ik évi állami költségvetés, melylyel a minisztertanács legutóbb két ülésen foglalkozott, most már, mint a Pol. Corr.-nak írják, véglegesen megállapítottnak tekinthető, a mennyiben már csak a közös kiadásokból Magyarországra eső kvóta s azonkívül egy-két alárendelt tétel van függőben. E megállapodás alapján az említett forrás szerint Wekerle pénzügyminiszter nagy sikere: a magyar államháztartási egyensúly épen nincs veszélyeztetve, sőt tekintve az 1890-ik évi eredményt, az egyensúly most még szilárdabbnak látszik. A mi a hadügy igényeinek a magyar költségvetésre való visszahatását illeti, a kormány a közvéleménynek megfelelően, mely pártkülönbösg nélkül egyaránt nyilvánul, minden előzékenysége daczára, melylyel a hadügy mellőzhetetlen szükségleteinek fedezésére törekszik, nagy súlyt fog arra fektetni, hogy az elért eredmény a jövőben se veszélyeztessék. A mi az egyes minisztériumok költségvetését illeti, első sorban a kereskedelemügyi minisztérium költségvetése szerepel jelentékenyen felemelt tételekkel, melyek azonban csak formaszerepek, a mennyiben most már az osztrák-magyar államvasut is az állami költségvetésben szerepel. A honvédelmi, közoktatásügyi és igazságügyi minisztériumok költségvetése összesen mintegy két millió forinttal emelkedett. Az államháztartási egyensúly megszilárdítása már ezek szerint sem könnyű dolog, a hadügyminisztérium 18—19 millió újabb követelése pedig mindenesetre megzavarná. Remélhető azonban, hogy a hadügyminiszter kevesebbrel is beéri.

A király Beszterczén.

Hódolattal, lelkesedéssel fogadta Besztercze lakossága a királyt. Az a nemzetiségi feszkelődés, melyet szász és oláh részről ez alkalommal is megkísértettek, elveszett az általános örömszajban. Besztercze hazafias gondolkodásu elemei, egyesülve a küldöttségek s a többi vendégcsereg magyarjaival, igazi fényes, magyar ünnepélyt tettek az ottani királylátogatást.

gam körül. Szóval: diadalt aratok s az eddigi ismeretlenség homályából a bámulat napfényére jutok. O plebs, dominus vobiscum. De én a haute volée-val tartok.

A fenti monologból láthatja az olvasó, hogy Csillámosi barátunk egy igen-igen közönséges gondolkodásu és a szó legteljesebb értelmében hétköznapi ember volt.

Jöttek a tüntetők. De a mint már említettük, későn érkeztek, nem az ünnepélyre, a lelkes ovációra, melyben azon pillanatban akarták részeseitenni az új földesurat, midőn a törvény közege az uradalom és jobbágyság föltétlen urává nyilatkoztatta ki. Hanem a vezetőjük épen azt akarta, hogy elkéssenek. Szándékosan késeltette a leendő dinom-dánom reményével kecségtetett elődi csapat megérkezését.

Már a nap hanyatló félben volt a gyönyörű júniusi égen, midőn a beszélőnkben álneven említendő bárdi nemese, mint tüntetőink magukat fenhéjazóan nevezték, a kastély homlokzatával szemben állást foglalva, egy hatalmas vivátkiáltásban törtek ki.

Csillámosi, ki előre figyelmeztetve volt a kétes eredetű nemese leendő ovációjáról, már türelmetlenül várta őket az emelet déli folyosóján. Elégge eláruha feszült várakozását azzal is, hogy daczára a virágos nyelvezettel lepörgetett tősztoknak, melyek a bortól mindinkább lelkesülő férfi vendégek ajkairól özönlöttek az új uraság

Ő Felsége bevonulása Beszterczére oly fényes volt, hogy örökre a legkedvesebb emlékei közé fog tartozni mindazoknak, a kik azon jelen voltak. Az Ő Felségével oda érkezett minisztereket meglepte, hogy a pályaháztól a megyeházig terjedő egész hosszú vonalon oly felette nagyszámú közönség volt látható, mintha messze távolból nagy népvándorlás ment volna Beszterczére. Az utozák tulgazdagon voltak disztive kizárólag nemzeti színű lobogókkal, lombfüzérekkel és zöld galyakkal. Az összes ablakok és a nagyszámú tribünök sűrűn meg voltak rakva örvendő ünnepi közönséggel. A megye minden községe küldött lakosságából egy küldöttséget, a kik festői és változatos ruháikban egy etnografailag felette érdekes látványt képeztek. Szakadatlanul hangzott a „hoch” és „szetraszka”, „éljen” kiáltás, a „hoch” kiáltások azonban tulnyomó számúban. Mindenütt a legélénkebb ünnepi öröm uralkodott, és mindenfelől, így különösen a katonaság részéről is, általános elismeréssel nyilatkoztak a lakosság előzékeny, barátságos vendégszeretetéről. A bevonulás alatt folyton zúgtak a templomok harangjai.

A megyeház lépcsőin fiatal leányok képezték a sorfalat. Pellion polgármester leánya egy pár német szó kíséretében virágcsokrot nyújtott át Ő Felségének, melyet a király szívesen fogadott.

Esti 6 órakor 22 teretkü udvari ebéd volt, melyen miniszterek, udvari és katonai méltóságok vettek részt. Ebéd után Ő Felsége hosszabb cerclet tartott.

Ez alatt felvonult a faklyásmenet, a faklyát vivő sok száz főnyi közönség lelkesült szakadatlan „hoch” és „éljen” kiáltásai között. A tömeg lelkesültsége tetőpontját érte el akkor, midőn a király az ablaknál megjelent. Ezután Ő Felsége Szapáry gr. miniszterelnökkel végig kocszított a városban, hogy megtekintse a nagyszerű kivilágítást. Az utcákon a hullámzó tömeg Ő Felségét mindenütt zajosan megjelenezte.

Este Szapáry gróf, Fejérváry baró, Szögyény és Bethlen gr. miniszterek meglátogatták a magyar kaszinót.

Vasárnap reggel 8 órakor a király a róm. kath. templomban misét hallgatott. A misén az összes küldöttségek díszmagyarban, továbbá a beszterczei hatóságok és testületek küldöttjei vettek részt.

Az isteni tisztelet után történt meg a küldöttségek fogadása.

A küldöttségeket a következő sorrendben fogadta Ő Felsége:

Az erdélyi róm. kath. papság és státus küldöttségének, melyet Lóuhardt püspök vezetett s mely hagyományos hű ragaszkodásának adott kifejezést, ő felsége a következőket válaszolta:

fejére, gyakran s a legtöbbször a szónoklatok közepén surrant ki helyéről valahová. A vendégek azt is gondolhatták, hogy házigazdai teendője vonja el körülből a feleségtelen Csillámosit. Vagy gondolhattak egyebet is; az már lényegtelen reánk nézve.

Mikor a bárdi nótárius csapata megközelítette a kastély kapuit, abban a perczben egy kandikáló fej jelent meg a folyosó egyik ablakában, de csak egy pillanatra, hogy ismét eltűnjék onnan.

Ez a fej a Csillámosi meghitt inasáé volt, kit azért állított ide az új földesur, hogy annak idején ne mulasztssa el értesíteni őt a bárdiak megérkezéséről.

Épen az üresfejű Bököltői Pista, a végzett földbírtokos, a devalvaczió átesett gavallér röp-ködtette poharköszöntőjében a szellemi rakétákat, a ki, melleleg mondvá, a gross murik terén megyei celebritás volt, midőn egyik mellékajtóban megjelent az őrszemre állított inas alakja és Csillámosinak észrevétlenül valamit sugott a fülébe.

A nyugtalanságában tühegyeken ülő uraság egy leereszkedő mosollyal jutalmazta meg hű inasa szolgálatát s egy gyors mozdulattal a tétlenül bámoló cigánybandánál termett és a szuroksötétségi primást halk utasításokkal látta el.

A banda vezetője egy jelentőségteljes szemhunyoritást váltott vele s a következő perczben oly éktelen hangzavart csinált a fekete sereg, hogy a pokoli zajra Bököltői ur is jónak látta be-

Az erdélyi róm. kath. egyházmegyei papság és státus hagyományos hű ragaszkodásának ezen újabb biztosítását örömmel és legszívélyesebb köszönettel veszem tudomásul. Legyenek ezentul is önök hűvei körében a vallásérkölcösség buzgó terjesztői. Az ég bő áldásáért esdve ezen irányban való működésükre, biztosítom önöket változhatlan királyi kegyelmemről.

A görög katolikusokat Vánosa érsek vezette, ki egyháza román papságának hódolatát és hűségét emelvén ki, neki a király következőket válaszolta:

A görög katolikus egyház román papságának hódolatát és hűsége kifejezését legbensőbb köszönettel fogadom. Midőn nem kétlem, hogy önök esen őseiktől örökölt erényeik mellett az isten dicsőségére és haza javára épen oly buzgó szolgálai az egyháznak, mint hű fiai a hazának, szívesen biztosítom önöket további királyi kegyelmemről.

Király ő felsége a görög keleti felekezet küldöttségének a következőket mondotta:

Öszinte köszönettel fogadom a görög keleti román egyház papságának hódolatát és hű ragaszkodása kifejezését. Legyenek meggyőződve, hogy vallásuk, nemzetiségük legszilárdabb védbástyája a törvényes államszervezet. Tekintsék szent hivatásuk egyik főfeladatául nemcsak a vallásfelekezeti, hanem a nemzetiségi béke gondozását is. Király kegyelmem kijelentése mellett biztosítom önöket, hogy egyházuk és annak alapintézményei jóakaró gondoskodásomra ezentul is számíthatnak.

Az ev. reformátusok küldöttségéhez így szólt a király:

Az erdélyi evangélikus reformált egyházkerület hódolatát és hűsége kifejezését köszönettel fogadom. Megelégedéssel ismerem el, hogy önök önkormányzati jogukat egyházuk javára eddig elé eredménydusan mindenkor a törvények korlátai közt érvényesítették. Azért szívesen biztosítom önöket további királyi kegyelmemről.

Az ágostai hitvallásnak küldöttségéhez ő felsége következőleg szólt:

Köszönöm törhetlen hűségük megújított biztosítását és üdvözlötüket, melylyel egyházunk nevében elem járultak. Megelégedéssel értesülök, hogy önök hű támaszai a trónnak s a hála és megelégedés érzelmével vannak eltelve. Én remélem, hogy önök ez érzelmeket hű ragaszkodással a trón és ország törvényei iránt, véde mindkettő által, jövőben is fogják őrizni, mert önöket legjobb kívánataim kísérik.

A törvényhatóságoknak így válaszolt a király:

Besztercze-Naszódvármegye, szomszédos törvényhatóságok és Besztercze város hódolatát legbensőbb köszönettel fogadom. Örömmel hallom,

fejezni terjedelmes szerencsekívánatait, az Ur-istenre biza mind az elmondottak, mind pedig az el nem mondottak teljesítését, s miután száz torok sokszorosítá a hagyományos yivátot s a Dugó bandája is fölzendült egy ropogó nótára, beállott az az állapot, melyet minden „jó esont” ismer, midőn mindegyik illuminált fejű ember el kezd hangosan beszélni a szomszédjához. A szomszéd nem engedi magát tullicizáltatni, mert hát benne is meggyült már a szó. A harmadik pedig, egy elcsapott végrehajtó, jelenleg tiszteletbeli díjtalan diurnista egy ügyetlen ügyvédnél, abszolúte nem hagyja helyben a szavát senkinek, akár érti, hogy miről van szó, akár nem.

Pedig, édes uramócsém, a mint hallom, ön egy derék, tisztességes ember — vág oda egy rokkant táblabíró.

A diurnista pedig rá sem ügyelve, oda rikkant az öreg urnak:

— Az nem igaz. Az merő hazugság.

Ugyanazon pillanatban hallja, hogy egy helyen Juliús Caesarról van szó, míg a másik oldalon azt vitatják, hogy a zsidók évszámítása szerint Krisztus melyik évben született. Megfelel ő ezeknek is.

— Az nem igaz. Krisztus a világ teremtese utáni évek valamelyikében született, egy időben Julius Caesarral.

Persze senki sem figyel rá.

Ezt várta Csillámosi, ki e zürzavarban észrevétlenül tűnt el a folyosóra. (Folyt. köv.)

1891. szeptember hó 14-én.

Magyar aranyjáradék 6%	103.80
Magyar aranyjáradék 4%	101.10
Magyar papíráradék 5%	—
Magyar vasúti kölcsön	—
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	—
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	—
M. keleti vasúti államköt. III. „	111.—
Magyar földtehermentesítőkötvény	—
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	—
Temes-bánati földteherm. kötvény	—
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	—
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	—
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	104.—
Magyar szőlődéma-váltásigkötvény	—
Magyar nyeménysorsjegykölcsön	137.—
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	128.—
Osztrák járadék papirban	87.75
Osztrák járadék ezüstben	999.—
Osztrák járadék aranyban	106.—
1860. államsorsjegyek	137.50
Osztrák-magyar bank részvény	962.—
Magyar hitelbank részvény	352.—
Osztrák hitelintézet részvény	307.30
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.39
20 frankos arany	9.30
Német birodalmi márka	56.10
London (2 havi váltókért)	114.—
20 márka arany	11.50

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos

Irj. Dobay János.

Nyilt tér.*

Fekete, fehér és színes selyemszöveteket

60 krtól 15 ftt 65 méterenként — sima és mustrozott (körülbelül 240-féle minőségben és 2000 különböző színben és színezetben) — szállít egész végekben és darabokban portó- és vámmentesen **G. Henneberg** (cs. és kir. udv. szállító) Zürichben. Minták postafordultával. Levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

* E rovatban megjelent közleményekért felelőssége nem vállal a szerkt.

Magyar királyi államvasutak.

M e n e t r e n d.

Érvényes 1891. június hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1891. június hó 1-től.

A l l o m á s o k				A l l o m á s o k			
	Vegyes vonat	Személyvonat	Gyorsvonat		Vegyes vonat	Személyvonat	Gyorsvonat
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Szeben felé)	(érk. ind.)	12.53	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)				10.31	1.18	
Botfalva	4.20	7.23	2.48	Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(ind.)	10.47	2.49
Földvár	4.48	7.47			(érk.)	12.28	3.47
Mogyorós	5.07	8.03		Nagy-Enyed	(ind.)	1.08	4.07
Ápáca	5.26	8.23		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk.)	1.35	4.40
Köpecz	5.42	8.37			(ind.)	2.21	4.52
Agostonfalva	6.02	8.57		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk.)	2.31	5.20
Alsó-Rákos	6.09	9.04			(ind.)	3.08	5.26
Homoród	6.26	9.20		Kolozsvár (vendéglő)	(érk.)	3.18	5.26
Kacza	6.55	9.46			(ind.)	5.14	6.52
Bene	7.12	9.59		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk.)	6.08	7.40
Erked	7.32	10.20			(ind.)	10.44	11.5
Héjasfalva (elágazás Sz.-Udvarhely felé)	7.52	10.36			(érk.)	11.04	12.09
Szegesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	8.46	11.19	Budapest	(érk.)	6.35	8.40
Medgyes	(ind.)	8.53	11.29				
		10.09	12.37				

Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul délután 12.20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 19 és reggel 5.15 perczkor.

Héjasfalva—székelyudvarhelyi vasut.

Héjasfalva	indul délelőtt 12.04	Székely-Udvarhely	indul délután 3.15
Székely-Keresztur	12.40	Bögöz	3.45
Nagy-Galambfalva	1.19	Nagy-Galambfalva	4.11
Bögöz	1.37	Székely-Keresztur	4.48
Székely-Udvarhely	érkezik reggel 2.11	Héjasfalva	érkezik este 5.22

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.

Hirdetmény.

Alattirt városi tanács által közhirré tétetik, hogy az 1891—2. évi fegyveradóajstrom a mai nap tól számítva 8 napi közszemlére a városi adóhivatalnál ki van téve, s az

bárki által a hivatalos órák alatt megtekinthető, esetleges folyamodványok a sepsiszentgyörgyi m. kir. pénzügyigazgatósághoz — közvetlen — adandók be.

Kézdi-Vásárhelytt, 1891. szeptember 15-én.

Bartók Károly,
polgármester.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„Egyetértés”.

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Eza magyar olvasó közönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alapossága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés”-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a leg részletesebb és e mellett tárgyilagos hű tudósítást ad egyedül az „Egyetértés” közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvendő. A magyar kereskedő s gazdasági közönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s társadalmi tudósításainak bőségével s alaposságával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő az iparcs és a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés”-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett társadalmi rovatában annyi regény olvasható, mint egy lap sem. Két-három regényt egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés”-et olvasók. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés”-re, melynek előfizetési ára egy hóra 1 ftt 80 kr, negyed évre 5 ftt s egy évre 20 ftt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy héten belül ingyen és bérmentve küld.